

אריה היקר,

אתמול, תוך כדי שאני יושב וחושב מה עוד ניתן לומר אודותיך, מה עוד ניתן להוסיף על הדברים הרבים שנאמרו ונכתבו עליך מאז נודע שהלכת מעמנו, בדיוק באותה העת הסמרטפון שלח לי הודעה לי על הפגישה הממשמשת ובאה שקבעתי עמך ועם עו"ד איציק מינא, לשעה 11:00. פגישה בה היינו אמורים לשבת ולדון כיצד ניתן להמשיך ולתקן את העולם. במקום זאת, התכנסנו פה היום ללוותך בדרכך האחרונה. אני מניח שאתה יודע כמה אנשים הוקירו והעריכו אותך ואת פעילותך, על אף המחירים הכבדים ששילמת עוד בחייך על המאבק הציבורי אותו הובלת. אולם ספק אם דמיינת מעמד זה אליו הגיע הקהל (הרב) להיפרד ממך. ממנהיגים ומובילי דעת הקהל, עד אזרחים שרק שמעו את שמעך. בתוודך כמובן נוכחים פה משפחתך האוהבת וכן שותפיך לדרך ולהנהגת תנועת אומ"ץ.

ברשותך, אריה, אספר לנוכחים מקצת שבחך.

אריה היה בין הראשונים לברכני עם כניסתי לתפקיד מבקר המדינה, אולם לצד הברכות כמובן שהוא לא נח לרגע, וכבר בפגישה הראשונה,

כחודשיים בלבד לאחר תחילת כהונתי, עמד על חיוניות המשך המאבק בשחיתות ולמען טוהר המידות.

לא הייתי זקוק ליותר ממספר דקות על מנת להתוודע לתכונותיו המיוחדות. איש עקרונות, אדם משכמו ומעלה אשר הקדיש את חייו למאבק בשחיתות הציבורית. אריה היה לוחם ללא חת, אשר לא חשש לומר את אשר על ליבו, בקול רם ברור וצלול.

בפגישתנו הראשונה מסר בידי אריה את ספרו **זעקי ארץ מושחתת**, ובשתי שורות קצרות, באופן חד וברור, כדרכו, הצליח להעביר מסר מורכב, של קשר בלתי ניתן להפרדה בין המאבק למען טוהר המידות לבין הגנה בלתי מתפשרת על זכויות האדם והפרט.

בהקדשתו כתב לי אריה: **"בתקווה לשיתוף פעולה פורה במאבק לביעור השחיתות וחיסול העוולות החברתיות"**. ואכן, לא ניתן לבער את השחיתות ללא חיסול העוולות החברתיות, ולא ניתן לחסל את העוולות החברתיות בלתי מיגור השחיתות הציבורית.

מאותה העת מצאתי שותף נאמן לדרך. שותף נאמן למאבק למען טוהר המידות ולא פחות מכך להגנה על חושפי השחיתויות גם לאחר שעניינים הסתיים אולם היה צורך להמשיך לסייע להם, והמקרים ידועים.

לפני פחות משנה שבנו ונפגשנו עם הוצאת ספרו האחרון - **אומץ לב**. ספר זה אינו עוסק רק במאבקו האישי של אריה, אלא על מאבקה של תנועה שלמה, אותה הקים ובראשה עמד – תנועת אומ"ץ. אריה הבין כי עליו להקים מסגרת אשר תוכל להתקיים גם אחריו, ואני סמוך ובטוח שתנועת אומ"ץ תמשיך ותהיה נושאת הדגל ותמשיך בדרכו של אריה, שהרי זו צוואתו.

אציין, שראיתי לעצמי לזכות את ההקדשה שכתב לי בספרו זה, בה הודה לי על שיתוף הפעולה הפורה עמו ועם תנועת אומ"ץ. ללא ספק, מלבד שותף לדרך, במהלך השנים נרקמה ביננו ידידות אישית שנסמכה על אדנים של הערכה הדדית.

במפגשים הרבים שקיימנו, דנו על נושאים רבים שעל סדר היום הציבורי. בלשונו החדה והברורה, הפנה אריה את תשומת לבי למחדלים קשים ולנושאים בוערים, גם בכתובים. מתחילת כהונתי קיבלתי מאריה ומחבריו לתנועת אומ"ץ מאות פניות שונות, וכל אחת עניינית ומעשית.

פעולותיו של אריה היו ללא משוא פנים. לא היה מי שהצליח לחמוק מביקורתו – מימין ומשמאל, בעל תפקיד זה או אחר. שליחותו היתה להגן על זהותה וחוסנה של מדינת ישראל. בספרו **זעקי ארץ מושחתת** הוכיח אריה המוטיב המנחה אותו במאבקו הבלתי פוסק הינו "אין לי

ארץ אחרת". ובלשונו, ואני מצטט: "זו הסיבה המרכזית לכך שבמשך עשרות שנים אני חופר בה, הופך בה ורודף אחר אלה שהפכו את ארצי שלי למושחתת ומשחיתה".

משפחה יקרה - זיוה, רועי ועירא, רוס, אופק וזוהר

חברים לדרך ולהנהגת תנועת אומ"ץ

שאגת האריה של אריה – בעלך, אביכם וסבכם, ראש המשפחה, מנהיג המאבק ומוביל הדרך, לא תישכח מעמנו והיא תמשיך להדהד עוד שנים רבות. מורשתו, הן במאבק בשחיתות והן בהגנה על החלשים בחברה, תמשיך ללוות את הציבוריות הישראלית ואף אותי – הן בתפקידי והן באופן אישי.

אריה, עליך מתאים לומר את שכתוב בפרק ט"ו בספר תהלים, שם מונה דוד המלך את תכונותיו של עובד ה', ובין היתר מציין "הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו". כך תיזכר.

יהיה זכרו של אריה ברוך.